

VÍGSZÍNHÁZ

REZEDA KÁZMÉR SZÉP ÉLETE

Játék a régi szép Budapestről, két részben.

KRÜDY GYULA művei nyomán színpadra írta: **KAPÁS DEZSŐ**.
ADY ENDRE verseire a zenét szerezte: **DARVAS FERENC**.

S z e r e p l ők :

REZEDA KÁZMÉR, hirlapíró, negyven éves	DARVAS IVÁN kiváló művész
CSASZAR FRUZZSINA ő is negyvenes	RUTTKAI EVA Kossuth-díjas, kiváló művész
BETEGES ÜRIEMBER	TOMANEK NÁNDOR érdemes művész
REGÉNYES FIATALEMBER	TAHI TÓTH LÁSZLÓ
JOHANNA, leánykereskedőnő, szintén negyvenes	PSOTA IRÉN m. v. Kossuth-díjas
SZILVIA, talán negyven	SCHUBERT ÉVA
TINI a lánya, tizennyolc éves	BANFALVI AGNES f. h.
RÉZI, negyvenes	BÉKÉS RITA
DORI, negyvenes	TÁBORI NÓRA érdemes művész
JULIA, huszonhat éves	BORDÁN IRÉN f. h.
VENDEG, aki temetkezési vállalkozó	KOZÁK LÁSZLÓ
PINCÉR, akit Fridolinnak hívnak	SZATMÁRI ISTVÁN

Agh Éva, Bende László, Bod Teréz, Ferencz László, Szabó Imre, Szatmári Liza, Fabó Györgyi f. h., Holl Zsuzsa f. h., Kerekes Vali f. h., Málnai Zsuzsa f. h., Polyák Zsuzsa f. h., Vítai András f. h., Koszó Iván, Vaskó Kamilla.

Továbbá: hölgyek, urak és félvilági nők.

Díszlet: **DRÉGELY LÁSZLÓ** m. v.
Koreográfia: **FODOR ANTAL**

Jelmez: **WIEBER MARIANN**
Dramaturg: **RADNÓTI ZSUZSA**

Rendezte:
KAPÁS DEZSŐ

Rezeda Kázmér szép élete

Rezeda úr, hírlapíró, az 1914-re virradó szilveszter éjszakán új életet kezd – ki tudja hányadszór. Beleszeret Császár Fruzsina-ba, aki férjezett, úriasszony – és negyven éves. Rezeda úr újra visszatér az életbe, megszökik a nyilvános házból, ahol úgy éldegélt, mint valami nyugdíjas: elvonultan és kényelmesen, a madám vendégszeretetét, gondoskodását, valamint szerelmét élvezve. A negyvenéves Császár Fruzsina-nak ez az „utolsó szerelme” – s talán Rezeda úrnak is, aki már annyi nő kegyeit élvezte, de azt is tudja, hogy az igazi szerelem háromszor éri utól a férfit, de a harmadik földhözveri a legerősebbet, a legokosabbat is: „A harmadik szerelem elviszi a férfit, mint az ősz a mellbetegeket.” De van félnivalója Császár Fruzsina-nak is: attól tart, hogy Rezeda úr hamar ráun és elhidegül, ezért a boldog szerelmi együttlét után előkeríti legjobb barátnőjét, aki a férfi szeretője lesz. Mivel még mindig nem elég biztos abban, hogy eléggé magához kötötte, a többi barátnőjét is előkeríti. Mindannyian szerelme áhító férjes asszonyok, tehát úgy vélik, hogy Rezeda úr számukra is az „utolsó szerelem”, így aztán nagy lesz a forgalom a Rezeda úr által bérelt szerelmi fészekben.

Az egyik barátnő azonban valóban komolyan veszi Rezeda úr szerelmét, de miután rádöbben, hogy ő is csak egy a sok közül – öngyilkos lesz. Ezután már Rezeda úr is megérti, hogy a véletlen egy romlatlan, tiszta lényvel sodorta össze, csak éppen nem figyelt oda, megérti, hogy méltatlan szerepet játszott. Jóvá tenni már semmit sem lehet, talán nem is lenne képes rá: így hát újra „kivonul az életből”. És különben is, kitért az első világháború.

Igen, ez a háború előtti Budapest: „A királyság utolsó éveit élte, minden jel azt mutatta hogy Pest a fulladásig jóllakott gyönyörrel, bűnnel, étellel és itallal.” Az urak és hölgyek még szeretnek egy utolsót; enni, inni, mulatni kell egy utalsót, még végig kell enni az étlapot; az öngyilkosság, halál ugyanolyan divat, mint a shimmy, meg a foxtrott, s temetkezési vállalkozónak lenni békebeli foglalkozás.

A színpadon újra megelevenednek a régi tárgyak, bútorok, emberek, ételek, zenék, persze nem a múzeum pontosságával, hanem a mai színház eszközeivel, a mai ember iróniájával, vallomásával, hogy a régi Budapestről szóló játékot nézve, a hasonlóságok és különbözőségek láttán – önmagunkra eszméljünk.

Reméljük, hogy a „Vörös postakocsi”-hoz hasonlóan, amely több mint 100 előadást ért meg, a „Rezeda Kázmér szép élete” is elnyeri majd a közönség tetszését.

Bemutató: 1976. február 5.